

Irina Eriş

AVENTURI ÎN MERMELAND

Peripețiile unui cal năstrușnic

Ilustrații de
Andreea Balcan

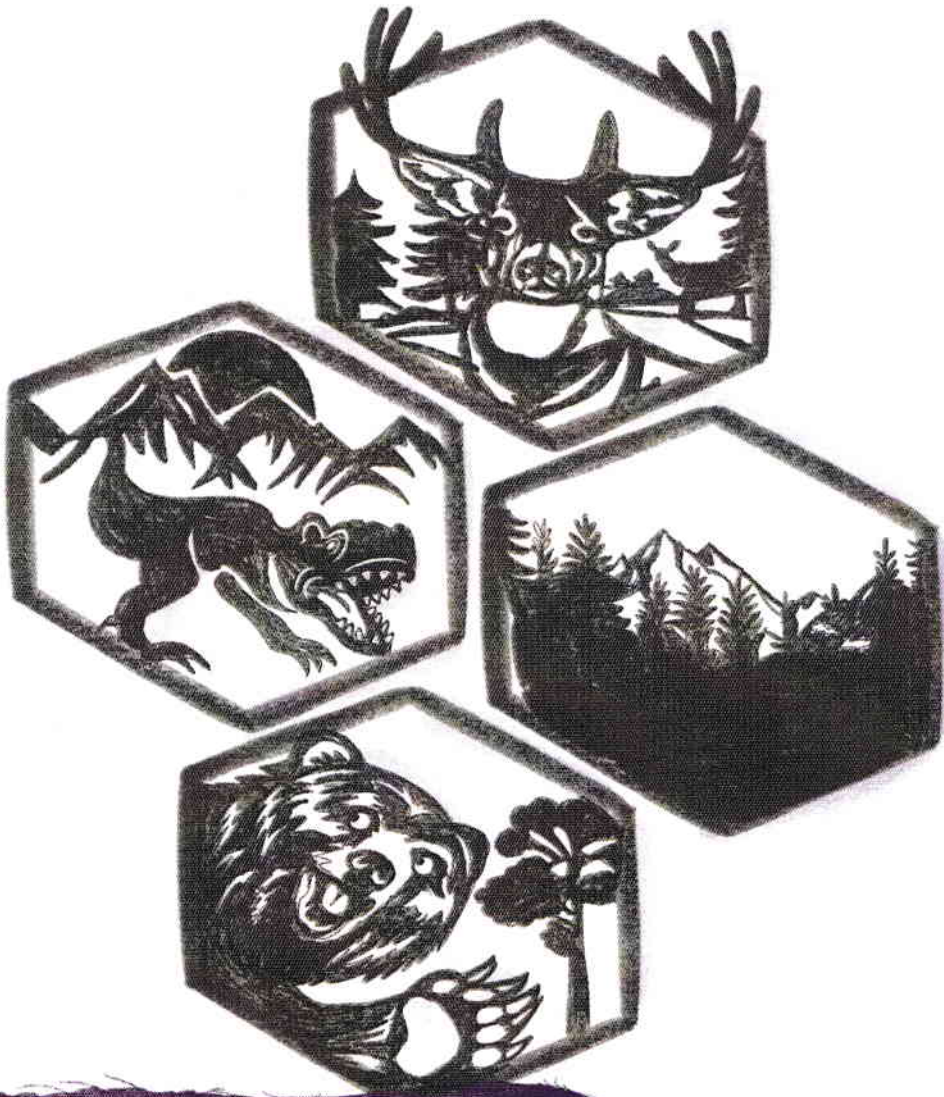
Povestea nici n-a început bine, iar eu știu deja care e prima întrebare care vă vine în minte sau pe care i-o adresați omulețului mai mare care vă citește cartea: „Ăăămm, dar ce înseamnă MermeLand? Nu am mai auzit cuvântul ăsta până acum!”

Să vă explic. MermeLand este un tărâm întins cât vezi cu ochii, un loc magic, **întortocheat** și plin de culoare. Mai exact, este un apartament cu trei camere dintr-un bloc cu patru etaje. MermeLand este acasă la noi.

Știu și care este a doua întrebare, mai mult **retorică**: „Dar cum poate un apartament să fie un tărâm magic?!” Iar a treia întrebare va fi, bineînțeles, „Ce înseamnă retoric?”

Micușilor cititori, așezați-vă comod și pregătiți-vă pentru o aventură fantastică! Până la ultima pagină, veți afla răspunsul tuturor întrebărilor.

Acum, că ne-am lămurit în legătură cu Mermeland, să-nceapă peripețiile!

O nouă **banală** zi de marți. Ceasul sună, ca de obicei, la ora 6. Și găinile și-ar mai dori să moțâie câteva minute în coteț. E beznă afară, însă se aude din când în când câte un motor de mașină trezit din somn de un om grăbit, care, cel mai probabil, va întârzia și azi la muncă.

Nuca **sare ca arsă** din pat. Ochii îi sunt încă lipiți de somn. Dă să iasă **valvârtej** din dormitor și, ca-n fiecare zi, se împiedică de papucii de casă aruncați brambura tot de ea cu câteva ore înainte.

Din pat se aude mormăitul Marelui Urs.

— Ups, scuzeee, șoptește Nuca și, încercând să iasă din cameră cât mai silențios, se lovește cu cotul de tocul ușii.

Întunericul n-o prea ajută, nici ochelarii, și cu atât mai puțin al doilea oftat care răzbate dinspre pat.

Pe hol, trage cu urechea la ușa Micului Dinosaur. Liniște.

Bun, își zice ea. Mă pot spăla liniștită pe dinți.

Ajunge în baie și își studiază pentru câteva clipe **chipul** în oglindă.

Obrazul drept îi este plin de linii adânci, de la cearceaful care s-a făcut ghem sub fața ei în timpul nopții. Părul prins într-un soi de coc în vârfului capului a început să se desprindă și atârnă în toate părțile. Seamănă leit cu mopul de lângă dulap, doar niște scame îi lipsesc, iar **semnul de bună purtare** din copilărie, lăsat de creanga unui cireș din care a căzut cu mare grație, este la locul lui, pe frunte. Nu a dispărut nici după somnul de frumusețe de azi.